

Sygn. akt **IX C 108/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku IX Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Sawko

Protokolant: Tomasz Bajek

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2016 roku

na rozprawie

sprawy z powództwa **G. H. (1) i L. H.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej w W.** na rzecz powoda **G. H. (1)** kwotę 2.521,11 (dwa tysiące pięćset dwadzieścia jeden 11/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 06 czerwca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku.
2. W pozostałym zakresie powództwo G. H. (1) oddala.
3. Zasądza od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej w W.** na rzecz powoda **G. H. (1)** kwotę 611,50 (sześćset jedenaście 50/100) złotych tytułem zwrotu części kosztów procesu.
4. Zasądza od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej w W.** na rzecz powódki **L. H.** kwotę 2.521,11 (dwa tysiące pięćset dwadzieścia jeden 11/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 06 czerwca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku.
5. W pozostałym zakresie powództwo L. H. oddala.
6. Zasądza od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej w W.** na rzecz powódki **L. H.** kwotę 611,50 (sześćset jedenaście 50/100) złotych tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Sygn. akt IX C 108/14

UZASADNIENIE

Powodowie **G. H. (1) i G. H. (2)** wnieśli po sprecyzowaniu żądania o zasądzenie na rzecz każdego z nich od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty po 5. 115,01 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 06 czerwca 2013 roku wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie powodowie wywodzili, że w dniu 05 maja 2013 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został będący we współwłasności powodów pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Pozwany rozliczył szkodę zdaniem powodów w sposób nieprawidłowy, wypłacając im po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego kwotę 3.711,37

złoty, która została zaniżona. Dochodzona pozwem kwota stanowi różnicę pomiędzy kwotą należnego w ocenie powodów odszkodowania a kwotą wypłaconą.

Pozwany (...) S.A. w W. domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego co do szkody w pojeździe powodów, uznał swoją odpowiedzialność co do zasady, jednakże kwestionował zasadność żądania co do wysokości zarzucając, że przyznane powodom odszkodowanie w toku postępowania likwidacyjnego odpowiada rzeczywistym kosztom naprawy pojazdu i zezwala na doprowadzenie samochodu do stanu technicznego sprzed kolizji bez uszczerbku dla powodów.

W zakresie rozliczenia kosztów części niezbędnych do naprawy podnosił, że powodowie bezzasadnie domaga się odszkodowania z uwzględnieniem cen części oryginalnych, podczas gdy pozwany jest zobowiązany do zwrotu kosztów części zamiennych alternatywnych, albowiem w pełni przywrócą one stan poprzedni pojazdu, a z racji eksploatacji pojazdu ich użycie jest ze wszech miar uzasadnione. Ponadto użycie części oryginalnych spowodowałoby podwyższenie wartości pojazdu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 05.05.2013 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd pozostający we współwłasności powodów G. H. (1) i G. H. (2) marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego (...) S.A. w W..

(bezsporne)

Powodowie zgłosili przedmiotową szkodę ubezpieczycielowi w tej samej dacie.

(bezsporne)

Pozwany ubezpieczyciel po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił powodom odszkodowanie w łącznej wysokości 3.711,37 złotych.

(bezsporne)

Przy przyjęciu za podstawę wyliczenia odszkodowania zakres uszkodzeń i sposób naprawy wynikający z kalkulacji pozwanego dokonanej w toku postępowania likwidacyjnego oraz przy przyjęciu stawek w wysokości 80 złotych/h za prace mechaniczno-blaharskie i pomocnicze i 90 złotych/h za prace lakiernicze, jak również przy przyjęciu cen części nowych i oryginalnych oznaczonych jakością O w cenach obowiązujących w oficjalnej sieci dystrybucyjnej producenta w okresie powstania szkody przy zastosowaniu kalkulacji w systemie A. w oparciu o czasy i zalecenia technologiczne producenta auta, koszty przywrócenia pojazdu powodów do stanu sprzed kolizji, przy przyjęciu, że prawy tłumik z rurą wydechową nie wymagał wymiany, wyniosły 8.792,96 złotych brutto. (...) kategorii na terenie S. i okolic w dacie zdarzenia stosowały stawki wynoszące 60 złotych za godzinę za roboty mechaniczno-blaharskie i 70 złotych za roboty lakiernicze, warsztaty II kategorii- odpowiednio: 80 złotych i 90 złotych za godzinę, a warsztaty I kategorii – 100 i 110 złotych za godzinę. Przyjęcie stawek za robociznę w wysokości 80 złotych/h za prace mechaniczno-blaharskie i pomocnicze i 90 złotych/h za prace lakiernicze pozwala na uznanie, że są one stawkami średnimi na rynku lokalnym.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego J. Z. -koperta – k. 72, ustna opinia biegłego sądowego J. Z. – k. 99, uzupełniająca opinia biegłego sądowego J. Z. k. 122-134 akt sprawy)

Naprawa przy użyciu części nowych i oryginalnych w klasie O spełni kryterium przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia zarówno pod względem technicznym, jakościowym, jak też bezpieczeństwa jego dalszej eksploatacji. O zwiększeniu wartości pojazdu po naprawie można byłoby mówić wówczas, gdyby chodziło o wykonanie naprawy takich

uszkodzeń, które istniały przed zdarzeniem albo ulepszeń w stosunku do stanu, jaki istniał przed kolizją. W dacie szkody nie były na rynku dostępne części zamienne inne, niż oryginalne producenta, to jest oznaczone symbolem O.

Naprawa samochodu powoda przy użyciu części nowych i oryginalnych nie przyczyniła się do wzrostu wartości samochodu, a co za tym idzie – wzbogacenia się powoda.

Technologia naprawy producenta samochodu zawarta w systemie (...) uwzględnia możliwość naprawy tłumika tylnego prawego. Brak jest podstaw dla przyjęcia konieczności wymiany tłumika tylnego w samochodzie powodów. Elementy tej części układu wydechowego uległy nieznacznemu przemieszczeniu względem nadwozia tak, że spowodowało to niewłaściwe jego zawieszenie (mocowanie), jednakże dokumentacja fotograficzna nie obrazuje widocznych miejsc poszczególnych deformacji. Wieszak stanowiący element tylnego prawego tłumika był nieznacznie przemieszczony względem części tego wieszaka przymocowanej do nadwozia. Uwzględniając fakt, że połączenia rury przedniej tłumika końcowego z tym tłumikiem wykonane było przez spawanie (a nie przez zaciskanie lub klinczowanie), uwzględniając nieznaczny zakres uszkodzeń rury przedniej, część tę (a przez to samochód) można przywrócić do stanu sprzed szkody przez naprawę. Ponieważ po każdym prostowaniu należy zamontować tłumik, aby stwierdzić, czy dokonane prostowanie przywróciło kształt fabryczny, uznać należy, że średnio doświadczony pracownik warsztatu powinien zakończyć naprawę dokonując trzech prób. Zwiększa to koszt naprawy tłumika o 4,5 rbh, co przy przyjęciu stawek za jedną rbh na poziomie 80 złotych netto daje kwotę 442,80 złotych brutto.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny pojazdów samochodowych J. Z. -koperta – k. 72, ustna opinia biegłego sądowego J. Z. – k. 99, uzupełniająca opinia biegłego sądowego J. Z. k. 122-134 akt sprawy)

W toku postępowania likwidacyjnego uwzględniono jako niezbędną czynność naprawy układu wydechowego poprzez jego ustawienie, to jest czynność wybudowania i wbudowania układu wydechowego, przyznając na tę czynność 2,00 rbh oraz jego naprawę, przyznając na tę czynności 0,5 rbh. Ubezpieczyciel nie zakwalifikował tego elementu do wymiany.

(bezsporne)

Wartość rynkowa pojazdu powodów przed szkodą wynosiła 129.000 złotych brutto, wobec czego w porównaniu do kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody, szkoda miała charakter szkody częściowej.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny pojazdów samochodowych J. Z. -koperta – k. 72, ustna opinia biegłego sądowego J. Z. – k. 99, uzupełniająca opinia biegłego sądowego J. Z. k. 122-134 akt sprawy)

Brak jest podstaw do jednoznacznego stwierdzenia, że deformacji uległa jedynie rura tłumika, co oznaczałoby, że przywrócenie stanu poprzedniego w warunkach warsztatowych jest niemożliwe. Nie można jednocześnie wykluczyć, że odkształceniu uległy inne elementy układu wydechowego. W toku postępowania likwidacyjnego prawdopodobnie stwierdzono jedynie nieznaczne różnice w ułożeniu lewej i prawej strony układu wydechowego, wobec czego założono, że do przywrócenia stanu poprzedniego wystarczy ustawienie tej części układu wydechowego. Nie opisano jednak dokładnie rodzaju uszkodzenia układu wydechowego, jak również rodzaj i charakter usterki nie został faktycznie zdefiniowany w serwisie (...).

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego I. S. – k. 187-188, k. 200-200a, ustna opinia biegłego sądowego I. S. – protokół rozprawy z dnia 30 maja 2016 roku)

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Stwierdzić należy, iż pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady, za skutki kolizji drogowej z dnia 05.05.2013 roku, ani jej podstaw, co znajduje odzwierciedlenie w przyznanej powodowi kwocie tytułem odszkodowania.

W zakresie uszkodzeń, jakie nastąpiły wskutek przedmiotowego zdarzenia, sporna jednak pomiędzy stronami pozostawała kwestia, czy konieczna była wymiana tłumika prawego.

Oprócz rozbieżnych stanowisk stron odnośnie ewentualnej konieczności wymiany tłumika prawego, spór między stronami sprowadzał się także do ustalenia uzasadnionych ekonomicznie kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu powoda, a także zasadności potrącenia przez pozwanego kosztów części i materiałów stosunku do kosztów rzeczywistych oraz określenia stawki roboczogodziny za prace w zakładach naprawczych w wysokości 55 złotych netto dla wszystkich rodzajów prac naprawczych.

Podstawę prawną dochodzonego przez powodów roszczenia stanowią przepisy ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) stanowiące *lex specialis* względem art. 822 kc. Stosownie zaś do treści art. 35 ust. 1 powołanej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest m. innymi utrata, zniszczenie bądź uszkodzenie mienia. Zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 te same ustawy umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (...).

Na mocy art. 13 ust. 1 przywołanej ustawy zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu. Odpowiedzialność ta ma swoje źródło w treści art. 415 kc w zw. z art. 436 kc i art. 822 kc. Stosownie zaś do treści art. 361 § 1 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Zasadna zatem jest konstatacja, że szkoda powstaje w chwili wypadku (kolizji) i podlega naprawieniu na podstawie art. 436 kc, a także według przesłanek określonych w trybie art. 363 § 2 kc.

W myśl art. 822 § 1 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Podkreślenia wymaga, iż celem ochrony ubezpieczeniowej jest zapewnienie uprawnionemu pełnej kompensaty szkody ze strony ubezpieczyciela.

Kompensacyjna funkcja odpowiedzialności odszkodowawczej wymaga ustalenia odszkodowania w takiej wysokości, aby po pierwsze, cały uszczerbek został wyrównany, a po drugie, aby poszkodowany nie został wzbogacony.

W ocenie powodów wypłacona im tytułem odszkodowania kwota nie pokrywa szkody w całości, albowiem nie odpowiada co do wysokości kalkulacyjnym kosztom naprawy wyliczonym na zlecenie powodów.

Pozwany argumentował zaś, że w prawidłowy sposób wyliczył szkodę w pojeździe powoda, wskazując, że dokonana naprawa nie musi dotyczyć części nowych bądź oryginalnych części zamiennych, tym bardziej, że uszkodzone części dotyczyły wieloletniego auta. Z uwagi na powyższe pozwany dokonał pomniejszenia wartości używanych części pojazdu tytułem wyeksploatowania tychże części.

Sporna między stronami okoliczność dotycząca wysokości poniesionej przez powodów szkody uzasadniała przeprowadzenie w niniejszej sprawie dowodu z opinii biegłych sądowych rzeczoznawców samochodowych.

W ocenie Sądu, sporządzone na potrzeby niniejszego procesu opinie biegłych rzeczoznawców samochodowych J. Z. i I. S. są zupełne, wyczerpujące i prawidłowe z punktu widzenia wymagań logiki i zasad doświadczenia życiowego. Sąd nie dopatrywał się w nich żadnych nieścisłości lub sprzeczności.

W szczególności odnośnie twierdzenia powodów, iż w związku z zaistniałą kolizją niezbędna była wymiana tłumika prawego zauważyć należy, że opinie biegłych J. Z. i I. S. są ze sobą zbieżne, a istniejąca dokumentacja zgromadzona w postępowaniu likwidacyjnym w żadnym razie nie pozwala na ustalenie, aby istotnie była konieczna wymiana tegoż tłumika.

Sąd dzieląc w pełni w tym zakresie opinie biegłych przyjął za nieuzasadnione obniżenie przez pozwanego wartości części używanych, gdyż sama wartość pojazdu po naprawie ulega obniżeniu, natomiast zastosowanie do naprawy obniżonej wartości części używanych rażąco zaniżyłoby wartość pojazdu naprawionego. Stąd też przyjąć należy, że naprawa przy użyciu części oryginalnych nie spowodowała wzrostu wartości samochodu powoda.

Jednocześnie zaznaczyć trzeba, że tylko części oryginalne zapewnią wymagane przez producenta pojazdu parametry i wpłyną pozytywnie na bezpieczeństwo jazdy.

Wysokość odszkodowania winna rekompensować cały uszczerbek w majątku poszkodowanego, który uległ uszczupleniu, a wyrażający się w zniszczeniu oryginalnych części.

W tym stanie rzeczy konieczne jest podkreślenie, że wysokość odszkodowania ustalonego w oparciu o treść art. 363 § 2 kc w zw. z art. 361 § 2 kc powinna odpowiadać kosztom przywrócenia wartości samochodu do stanu sprzed kolizji. Zatem: wysokość określonego odszkodowania powinna być ustalona według cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy, obejmując przy tym koszty niezbędne i ekonomicznie uzasadnione naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na rynku lokalnym.

(por. uchwała Sądu Najwyższego z dn. 15.11.2001r., sygn.. III CZP 68/2001, OSNC 2002, Nr 6, poz. 74)

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie stanowiskiem Sądu Najwyższego, ubezpieczyciel zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.

(vide: uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 12 kwietnia 2012 r., III CZP 80/11 – za pośrednictwem Systemu (...) Prawnej Lex)

Z uwagi na powyższe Sąd oparł na opiniach biegłych sądowych J. Z. i I. S. ustalenia faktyczne w zakresie wysokości poniesionej przez powodów szkody, przyjmując jednocześnie za biegłym sądowym J. Z., iż koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wynosi kwotę 8.792,76 zł brutto.

W okolicznościach niniejszej sprawy w ocenie Sądu niezasadne było zastosowanie przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego obniżenie wartości części zamiennych podlegających wymianie, tym bardziej, że w dacie szkody na rynku nie były dostępne części zamienne inne niż części jakości O.

W szczególności z dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania likwidacyjnego nie wynika, aby w pojeździe znajdowały się części inne niż oryginalne z logo producenta, a tym samym zastosowania cen części zamiennych z takim logo dla potrzeby wyliczenia należnego odszkodowania powodowie mogą się domagać.

Jednocześnie zaznaczyć należy, że pozwany jako ubezpieczyciel nie wykazał dowodowo zgodnie z ogólną regułą wynikającą z treści art. 6 kc, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, co mogłoby skutkować obniżeniem odszkodowania o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.

Nadto zgodnie z wyżej przywołaną regułą dowodową wynikającą z treści art. 6 kc w ocenie Sądu skoro powodowie twierdzili, że dla przywrócenia ich pojazdu do stanu sprzed szkody konieczna była wymiana tłumika prawego, to na powodach ciążył ciężar wykazania tej okoliczności. W tym zakresie Sąd uznał, że powodowie tej okoliczności dowodowo nie wykazali, dzieląc w szczególności argumentację wynikającą z opinii biegłych, iż dokumentacja zgromadzona w toku postępowania likwidacyjnego nie pozwala na zakwalifikowanie tej części do wymiany.

Wbrew odmiennym twierdzeniom powodów zaznaczyć należy, że z informacji Serwisu (...) udzielonej M. H. pismem z dnia 16 lutego 2015 roku wynika jedynie, że producent pojazdu nie przewidział możliwości regulacji położenia prawego tylnego tłumika względem karoserii pojazdu, stanowi on integralną część środkowego układu wydechowego, a ze względu na brak wskazanych przez producenta metod naprawczych wspomnianego tłumika stosuje się jedynie wymianę elementu na nowy.

(vide pismo z dnia 16 lutego 2015 roku – k. 82 akt sprawy)

Nie wiadomo jednakże, jaka była treść informacji żądanej przez M. H..

Nadto przekonująca i wiarygodna jest opinia biegłego sądowego I. S., w której biegły wskazał jednoznacznie, że ocena uszkodzeń wskazana Serwis (...) w S. ogranicza się jedynie do następującego stwierdzenia: „Krzywy tłumik końcowy prawy – brak możliwości naprawy tłumika (wyprostowania) – brak technologii naprawy – tłumik do wymiany”. Oznacza to, że nie wiadomo, co jest krzywe: rura, a może bardziej podatne na odkształcenia elementy takie, jak przedni wspornik mocujący lub też uchwyty do zawieszek gumowych, przy czym przesunięcie mocowania zawieszki uwidocznione jest w dokumentacji zdjęciowej. Producent samochodu przewiduje co do zasady naprawę tłumika, ale jednocześnie to zakład naprawczy powinien zweryfikować zakres uszkodzeń oraz wskazać sposób ich usunięcia lub też jednoznacznie wykazać, że naprawa jest niemożliwa i dlaczego.

Powyzsze mankamenty postępowania likwidacyjnego nie są możliwe w chwili obecnej do usunięcia, z uwagi na znaczny wpływ czasu od chwili kolizji.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego I. S. – k. 187-188, k. 200-200a, ustna opinia biegłego sądowego I. S. – protokół rozprawy z dnia 30 maja 2016 roku)

Konstatacja w tym zakresie pozwala na przyjęcie, iż jedynie oszacowany przez biegłego J. Z. koszt naprawy pojazdu w kwocie 8.792,76 zł brutto złotych odpowiada wysokości poniesionej przez powodów szkody rozumianej jako różnica pomiędzy obecnym stanem majątkowym powoda a stanem, który by istniał, gdyby nie doszło do przedmiotowego zdarzenia.

(vide: wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 13 października 2005r. I CK 185/2005)

Uwzględniając wysokość dotychczas wypłaconego odszkodowania, Sąd wyliczył, że należne każdemu z powodów jako współwłaścicielom pojazdu odszkodowanie winno wynieść połowę kwoty wyliczonej przez biegłego, to jest kwotę 2.521,11 złotych.

W związku z tym zaistniały podstawy do uwzględnienia powództwa w części.

W zakresie roszczenia odsetkowego zważyć należy, iż w świetle art. 14 ust. 1 powołanej ustawy, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Biorąc pod uwagę, że przedmiotowa szkoda została zgłoszona w dniu 05 maja 2013 roku,

co nie było kwestionowane przez pozwanego, uznać należy, iż pozwany od dnia 06 czerwca 2013r. opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, stąd żądanie zasądzenia odsetek od tej daty zasługuje na uwzględnienie (art. 481 § 1 i 2 kc).

W pozostałym zakresie powództwo – jako bezzasadne – podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł w punktach 2 i 5 wyroku.

O kosztach procesu w punktach 3 i 6 wyroku postanowiono na podstawie art. 108 § 1 kpc, art. 99, 98 § 1 kpc oraz art. 100 kpc.

Mając na względzie powyżej wskazany stan faktyczny i przepisy prawa, orzeczono jak w sentencji.